

фията зад водещия съставен индикатор е "че пазарните икономики се характеризират с бизнес цикли, които се състоят от подем и рецесия в икономическата активност. Целта е да се идентифицира цикълът чрез неговите повратни точки, да се обвърже цикълът с икономически индикатори, които да предхождат зараждащите се фази на цикъла и да се използват тези индикатори, за да се предвиждат бъдещи повратни точки" (Clements, Hendry, 1998).

В сравнение с големите макроиконометрични модели подходът на водещия съставен индикатор е сравнително прост и лесен за приложение. От друга страна, той е относително недостатъчно теоретично обоснован, въпреки че съществуват в това отношение известни опити. Основното предназначение на водещия индикатор е прогнозирането на повратните точки на цикъла, но той не може да обясни защо се получават тези смени на фазите на цикъла.

Официалната статистика и публикациите на официалните индикатори на бизнес цикъла са основният и главен източник на информация за бизнес цикъла. Друг основен източник на информация за бизнес цикъла са различните извадкови изучавания на пазара, производството, потреблението и потребителските очаквания. Тези сравнително ограничени източници, макар че са създадени с други цели, могат да бъдат добра алтернатива и допълнение на официалните данни за бизнес цикъла. Основният недостатък на официалните данни за цикъла е, че те се публикуват обикновено със закъснение от няколко месеца до година и се коригират със задна дата непрекъснато на основата на окончателни данни и промени в отделните компоненти. От друга страна, извадковите бизнес изследвания се публикуват обикновено всеки месец и никога не се коригират. Навременността и окончателният вид на тези данни ги правят изключително ценни, въпреки че те са по-ограничени по обхват и качество.

В практиката на българската статистика подобно е изследването на текущите бизнес условия, извършвано от Националния статистически институт (НСИ). Два от основните индикатори в това отношение са "показателят за доверието в промишлеността" (означаван тук с A_t) и "показателят за бизнес климата в промишлеността" (означаван с B_t). Те се публикуват месечно от НСИ в изданието "Текуща стопанска конюнктура" (1999) и са основани на информация, получена от месечните анкети за производствената дейност в промишлеността.

Тези бизнес анкети се провеждат по методология на Европейския съюз. Анкетната карта съдържа общо 15 основни въпроса, които се отнасят до следните аспекти на дейността на предприятието: настоящата бизнес ситуа-